

Uchwała Nr VII/38/15
Rady Gminy Czarnia
z dnia 12 czerwca 2015r.

w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa przez uchwałę Rady Gminy Czarnia nr VI/27/15 z dnia 18 marca 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu przebiegu dwutorowej linii elektroenergetycznej NN 400 KV Ostrołęka - Olsztyn Mątki na terenie Gminy Czarnia

Na podstawie art. 18 ust. 1 oraz art. 101 ust 1 w zw. z ust 3 w zw. z art. 102a ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.), Rada Gminy Czarnia uchwała co następuje:

§ 1.

Rada Gminy odmawia uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa przez uchwałę Rady Gminy Czarnia nr VI/27/15 z dnia 18 marca 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu przebiegu dwutorowej linii elektroenergetycznej NN 400 KV Ostrołęka - Olsztyn Mątki na terenie Gminy Czarnia wniesionego przez Pana Dariusza Rydel reprezentowanego przez adw. Piotra Snopczyk w dniu 17 kwietnia 2015r. i pozostawia wyżej wskazaną uchwałę w brzmieniu dotychczasowym.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się wójtowi Gminy Czarnia.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy

inż. Krzysztof Kurzyński

Uzasadnienie

W dniu 17 kwietnia 2015r. Dariusz Rydel reprezentowany przez adw. Piotra Snopczyk wniósł wezwanie do usunięcia naruszenia prawa przez uchwałę Rady Gminy Czarnia nr V/27/15 z dnia 18 marca 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu przebiegu dwutorowej linii elektroenergetycznej NN 400 KV Ostrołęka - Olsztyn Mątki na terenie Gminy Czarnia. Rada Gminy Czarnia stwierdza, że skarżący nie wykazał naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia, o którym mowa w art. 101 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2013r. poz.594 z późn. zm.), dalej zwaną „usg”, poprzez zaskarżoną uchwałę oraz stwierdza, że uchwała ta została podjęta zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w związku z czym wezwanie należy uznać za bezprzedmiotowe.

- I. Po pierwsze należy zauważyć, że warunkiem wniesienia skargi na uchwałę Rady Gminy oraz skutecznego wezwania do usunięcia naruszenia jest legitymowanie się interesem prawnym lub uprawnieniem, które zostały naruszone poprzez tą uchwałę.

Przez pojęcie interesu prawnego należy rozumieć interes zgodny z prawem i interes chroniony przez prawo. Istotą interesu prawnego jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego - taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje (postanowienie NSA z dnia 26 sierpnia 2009 r., II OZ 703/09).

Jak podkreśla Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku (sygn. akt II OSK 1032/10) z 5 sierpnia 2008 r. „(...) to na skarżącym spoczywa obowiązek wykazania, w jaki sposób doszło do naruszenia jego prawem chronionego interesu lub uprawnienia, interes ten zaś powinien być konkretny i realny. (...) Skarżący musi wykazać naruszenie własnego interesu prawnego, polegające na istnieniu bezpośredniego związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą, a własną, indywidualną i prawnie chronioną sytuacją (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 r. II OSK 902/11).

Rada Gmina, uznając interes prawny skarżącego wynikający z prawa własności nieruchomości stwierdza, iż nie ma podstaw do uznania, że wykazano naruszenie tego interesu lub uprawnienia, o których mowa w art. 101 ust. 1 usg. Skarżący nie wykazał bowiem negatywnych konsekwencji prawnych skarżonej uchwały np. ograniczenia, czy też uniemożliwienia realizacji prawa własności. Skarżący nie wykazał sposobu w jakim doszło do naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia, o których mowa powyżej.

Należy zgodzić się z poglądem wyrażonym w orzecznictwie, zgodnie z którym samo hipotetyczne, ewentualne zagrożenie naruszenia interesu prawnego w przyszłości, nie może stanowić legitymacji do wniesienia skargi na podstawie art. 101 ust.1 usg (por. wyroki NSA z dnia 29 czerwca 2011 roku., II OSK 618/11 oraz z dnia 30 maja 2012 roku, II OSK 574/12). Należy stwierdzić, że skarżący odnosi się do możliwego /ewentualnego/ jego naruszenia w przyszłości, a nie wykazuje naruszenia, które ma aktualnie miejsce.

- II. W dalszej kolejności należy stwierdzić, że zarzut naruszenia art. 15 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), dalej zwaną „upzp”, jest bezzasadny.

Należy wskazać, że wyżej wskazana ustawa nie ustanawia zakazu równoległego prowadzenia prac nad zmianą studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz zmianą planu miejscowego. Dodatkowo brak jest nakazu, aby na całym etapie procedury planistycznej projekt planu był zgodny ze studium. W tym zakresie należy zauważyć dyspozycję norm zawartych w art. 27 w zw. z art. 9 ust 1 upzp, wynika z nich nieograniczona żadnymi przesłankami możliwość zmiany studium. Przykładem potrzeby dokonania zmiany studium jest m.in. sytuacja, gdy aktualnie obowiązujące studium przewiduje na danym terenie funkcje niedające się pogodzić z aktualnymi zamierzeniami inwestycyjnymi gminy. Nie ma uzasadnienia w przepisach ani względach celowościowych, sprawdzanie czy procedura uchwalania planu miejscowego jest w toku i ewentualnego zakazywania zmiany studium w tym zakresie. Zmiana studium może zatem nastąpić w każdym momencie procedury przyjmowania planu, czyli także po sporządzeniu przez organ gminy projektu planu.

Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 17 czerwca 2013 r., II SA/GI 12/13, skład orzekający wyraźnie potwierdził takie stanowisko: „Za chybiony uznać należy natomiast zarzut skargi wskazujący na naruszenie procedury planistycznej przez podjęcie uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego przed uchwaleniem zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Okoliczność, że przepisy ustalające treść i zasady procedowania nad studium zostały umieszczone w ustawie przed przepisami regulującymi procedurę planistyczną nie oznacza, że w toku prac nad nowym planem czy nad zmianą planu nie mogą zostać wprowadzone zmiany do wcześniej obowiązującego studium.”

Błędne są twierdzenia skarżącego jakoby ocena zgodności planu miejscowego powinna odnosić się przede wszystkim do studium obowiązującego w chwili wyłożenia

planu do publicznej wiadomości. Istotne jest, aby plan miejscowy nie naruszał ustaleń studium obowiązującego w czasie uchwalenia przez radę gminy planu miejscowego.

Racjonalny jest wniosek, że momentem decydującym dla stwierdzenia zgodności planu ze studium jest moment poprzedzający uchwalenie planu miejscowego, o którym mowa w art. 20 upzp. Nie jest celowe oczekiwanie tej zgodności na etapie projektu, który nie ma charakteru ostatecznego i może ulec zmianie.

Takie stanowisko zostało potwierdzone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 29 grudnia 2009 r., II SA/Ke 563/09. Sąd w nim stwierdza „fakt, że uchwała w sprawie zmiany nr 4 studium oraz uchwała w sprawie miejscowego planu zostały podjęte w tym samym dniu nie ma wpływu na ocenę prawidłowości procedury planistycznej. Nawet jednak, gdyby uznać za nieprawidłową taką kolejność działań, w których najpierw przystępuje się do sporządzania projektu planu w sytuacji, gdy brak jest jeszcze ostatecznej wersji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania, takie uchybienie procedury uchwalania miejscowego planu należałoby potraktować jako niemające istotnego wpływu na ważność zaskarżonej uchwały o miejscowym planie. Istotne naruszenie trybu miałoby natomiast miejsce wówczas, gdyby naruszenie procedury w zakresie kolejności podejmowanych uchwał miało wpływ na treść postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, tzn., gdyby naruszenie tej procedury było tego rodzaju, iż dawałoby podstawy do stwierdzenia, że przy zachowaniu prawidłowej kolejności działań postanowienia aktu planistycznego byłyby inne”.

Warto zauważyć, że cytowane orzeczenie zostało utrzymane przez Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 15 czerwca 2010r. , II OSK 797/10, oddalając skargę kasacyjną , stwierdził, że: „zarzut strony skarżącej wskazujący za naruszenie art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 17 pkt. 4 oraz w związku z art. 12 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez przyjęcie, że nie jest wymagana zgodność projektu planu miejscowego z zapisami istniejącego w chwili jego sporządzania studium jest błędny, bo jak wskazano wyżej, ostateczna wersja studium została uchwalona zanim podjęto uchwałę w sprawie przedmiotowego planu a więc w sprawie - wbrew zarzutom skargi kasacyjnej - nie wystąpiła niezgodność projektu planu miejscowego z zapisami istniejącego w chwili jego sporządzania studium.”

W przedmiotowym stanie faktycznym w dniu uchwalenia skarżonej uchwały obowiązywało studium -Uchwała Nr XIII/61/04 Rady Gminy Czarnia z dnia 27 września 2004 r. zmienione w dniu 24 lipca 2014 roku Uchwałą Rady Gminy Czarnia

Nr XXV/189/14 oraz zmienione w dniu 4 marca 2015 roku Uchwałą Nr IV/25/15 Rady Gminy Czarnia.

Biorąc pod uwagę możliwość zmian zarówno studium jak i projektu planu miejscowego w toku procedur planistycznych, oczekiwanie zgodności w każdym momencie tej procedury byłoby nieracjonalne, a pogodzenie przepisów art. 9 ust 4, 14 ust 5, 15 ust 1 i 20 ust 1 oraz 27 w zw. z art. 3 ust. 1 upzp byłoby niemożliwe.

Uchwałą Rady Gminy Czarnia nr V/27/15 z dnia 18 marca 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu przebiegu dwutorowej linii elektroenergetycznej NN 400 KV Ostrołęka - Olsztyn Mątki na terenie Gminy Czarnia, Rada Gminy potwierdziła zgodność tego planu z obowiązującym studium -Uchwała Nr XIII/61/04 Rady Gminy Czarnia z dnia 27 września 2004 r. zmienione w dniu 24 lipca 2014 roku Uchwałą Rady Gminy Czarnia Nr XXV/189/14 oraz zmienione w dniu 4 marca 2015 roku Uchwałą Nr IV/25/15 Rady Gminy Czarnia.

W konsekwencji zarzut naruszenia art. 20 ust 1 upzp należy uznać również za bezzasadny. Na marginesie należy dodać, że obowiązujące przepisy nie wskazują w jakiej formie ma nastąpić stwierdzenie, o którym mowa ww. przepisie.

III. Zgodnie z dyspozycją art. 10 ust. 1 upzp w studium uwzględnia się uwarunkowania występujące w gminie.

1. Zarzut co do nieuwzględnienia w studium uwarunkowań wynikających z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu nie znajduje uzasadnienia. Przede wszystkim należy zauważyć, że ze względu na konieczność zapewnienia ciągłości dostaw energii elektrycznej dotychczasowe zapisy studium w zakresie realizacji projektowanej linii 400kV po śladzie istniejącej linii 220kV musiały ulec weryfikacji – istniejąca linia 220kV będzie mogła zostać rozebrana (zastąpiona) dopiero po wybudowaniu i uruchomieniu projektowanej linii 400kV. W związku powyższym dokonano analizy uwarunkowań występujących w gminie, której celem było zaproponowanie optymalnego przejścia projektowaną linią 400kV. Pod uwagę brano m.in. uwarunkowania w zakresie: istniejącego zagospodarowania, obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wydanych decyzji o warunkach zabudowy, występowania prawnych form ochrony przyrody, występowania obszarów powodziowych czy też względy społeczne. Mając na uwadze chęć optymalizacji przejścia przez teren gminy, zaproponowano nowy ślad projektowanej linii 400kV. Wyznaczony w studium zweryfikowany przebieg projektowanej linii 400kV stanowi zatem

nowy kierunek stanowiący wynik analizy uwarunkowań. To natomiast wpisuje się w delegację art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie, z którym w studium określa się w szczególności kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.

2. Inwestycja polegająca na budowie dwutorowej linii NN 400kV relacji Ostrołęka – Olsztyn Mątki stanowi inwestycję celu publicznego w rozumieniu art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010r. Nr 102, poz. 651 ze zmianami). Charakter inwestycji sprawia, że jej lokalizacja nie może być zdeterminowana wyłącznie względami ładu przestrzennego i wymogami jego ochrony. Równie istotne są uwarunkowania techniczne, czy też szerzej kwestię ujmując – potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, wskazane *expressis verbis* w art. 1 ust. 2 pkt 10 ustawy. Niezależnie od powyższego ślad projektowanej linii został wyznaczony w sposób uwzględniający aspekty społeczne. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że projektowana linia ma na celu zastąpienie istniejącej linii 220kV. W konsekwencji, po wybudowaniu linii 400kV zostaną uwolnione tereny pod istniejącą linią 220KV.

3. Przy projektowaniu linii elektroenergetycznych w pierwszej kolejności pod uwagę bierze się grunty rolne. Stanowią one bowiem alternatywę dla gruntów zainwestowanych czy zamieszkałych przez człowieka. Ponadto w przypadku gruntów rolnych ograniczenia związane z budową i eksploatacją linii są relatywnie najmniejsze i pojawiają się przede wszystkim w miejscach posadowienia słupów. Pod liniami działalność rolnicza co do zasady nie jest ograniczona.

W odniesieniu do terenów leśnych należy zauważyć, że wyznaczenie przebiegu linii w studium przez zwarte kompleksy leśne nie jest równoznaczne ze znacznymi wycinkami w lasach. Obecnie bowiem w elektroenergetyce stosowana jest technologia słupów nadleśnych gdzie ewentualne wycinki lasów ograniczają się do miejsc posadowienia słupów. Poza tymi miejscami działalność leśna może być prowadzona bez ograniczeń. Wejście z projektowaną linią w tereny leśne, w przypadku braku możliwości przejścia terenami rolnymi, stanowi niejednokrotnie alternatywę dla przejścia linią przez tereny zamieszkałe.

Wyznaczając przebieg projektowanej linii 400kV wzięto pod uwagę m.in. uwarunkowania przyrodnicze i środowiskowe. Potwierdzeniem ww. stanu rzeczy jest pozytywne przeprowadzona, w ramach procedury sporządzania studium, strategiczna ocena oddziaływania na środowisko.

Inwestycja polegająca na budowie dwutorowej linii NN 400kV relacji Ostrołęka – Olsztyn Mątki stanowi inwestycję celu publicznego. Ze względu na konieczność zapewnienia ciągłości dostaw energii elektrycznej dotychczasowe zapisy studium w zakresie realizacji projektowanej linii 400kV po śladzie istniejącej linii 220kV musiały ulec weryfikacji – istniejąca linia 220kV będzie mogła zostać rozebrana (zastąpiona) dopiero po wybudowaniu i uruchomieniu projektowanej linii 400kV. Jest to wystarczająca przesłanka do zmiany wskazywanej w dotychczasowym studium trasy projektowanej linii.

W związku z powyższym nie sposób jednak zgodzić się z zarzutem naruszenia zasady zaufania do organów samorządowych. Nowy przebieg projektowanej linii 400kV wyznaczony został bowiem z uwzględnieniem m.in. uwarunkowań wynikających z istniejącego zainwestowania czy też zainwestowania docelowego. Powyższe pozwoliło na ograniczenie ewentualnych kolizji.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy

inż. Krzysztof Kurzyński